

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek (sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi R. B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie I NSP 195/19
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 3 czerwca 2020 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 13 lutego 2020 roku R. B. wniósł osobiście do Sądu Najwyższego
skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie o
sygn. I NSP 195/19, wnosząc o:

1. zobowiązanie Sądu Najwyższego do złożenia do akt:
 - a. „dowodów umocowania na urządzie sędziego”, „osób podających się za sędziów”, na okoliczność nieistnienia dowodów;
 - b. „dowodów umocowania przez Naród do wykonywania władzy sądowniczej”, osób podających się za sędziów, na okoliczność nieistnienia dowodów;
 - c. listy uczestników posiedzenia trzech izb w dniu 23 stycznia 2020 r. na okoliczność ustalenia osób, które dały dowód, że nie spełniają definicji sędziego z art. 178 ust 1 Konstytucji.
2. „zorganizowanie Sądu Najwyższego zgodnie z Konstytucją i ustawami”;
3. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie;

4. przyznanie na rzecz skarżącego kwoty 20.000 zł zadośćuczynienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018 r. poz. 75), niezbędnym warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej w toku postępowania.

Skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku (postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14; 10 czerwca 2014 r., III SPP 110/14; 3 września 2019 r., I NSP 73/19).

R. B. wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie I NSP 195/19, które w momencie jej sporządzenia było już zakończone. Postanowieniem z 5 stycznia 2020 r., I NSP 195/19 Sąd Najwyższy pozostawił bowiem skargę R. B. bez rozpoznania.

Wnioski o „zobowiązanie Sądu Najwyższego do złożenia do akt” określonych dokumentów oraz „zorganizowanie Sądu Najwyższego zgodnie z Konstytucją i ustawami”, jako pozbawione podstaw prawnych i złożone poza jakimkolwiek trybem, musiały zostać uznane za niedopuszczalne.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.